

172 — Второ-то и трето лице на минал. опредѣл. става като исхвърлимъ *хъ* отъ първо-то; като: *писахъ*, *писа* (ти), *писа* (онъ); *пихъ*, *пи* (ти), *пи* (онъ); *пѣхъ*, *пѣ* (ти) *пѣ* (онъ).

173 — Исключи глаголи-тѣ на *охъ* които измѣняватъ *о*-то въ *е*: *метохъ*, *мете* (ти), *мете* (онъ); *пекохъ*, *пече* (ти), *пече* (онъ).

174 — Множественно-то число, и на двѣ-тѣ горни времена, става като измѣнимъ *ѣ*-тѣ въ *ми* или *ме*, за първо-то лице, въ *те*, за второ-то, и въ *жъ* за трето-то: *писахъ*, *писахми*, *писахте*, *писахжъ*; *пѣхъ*, *пѣхми*, *пѣхте*, *пѣхжъ*; *учахъ*, *учахми*, *учахте*, *учахжъ*.

ЗА НЕПРАВИЛНИ-ТѢ ГЛАГОЛИ.

175 — Неправилни глаголи сѣ тѣзи които не ся спрягатъ правилно по реченни-тѣ спряженія и по тѣх-ни-тѣ общи правила. Такиви сѣ:

ямъ, ядахъ, ядохъ, я-щъ, яжъ, ялъ-а-о, ягъ-а-о.

Дойдохъ (отъ дохождамъ), който прави до-щъ, дойди, дошелъ. Страдателно причастіе нѣма.

Дадохъ (отъ давамъ), ще дамъ, да-щъ, дай, далъ-а-о, даденъ.

Тѣй и *иджъ*, и *прчъ*.